

करमातीत सथितीची रहस्ययुक्त परिभाषा

आज विदेही बाप दादा आपल्या विदेही सथितित स्थिर राहणार्या श्रेष्ठ मुलांना पाहत आहेत. परंतु एक बराहमण आतमा विदेही बनण्याच्या किंवा करमातीत बनवण्याच्या श्रेष्ठ लक्ष्याला घेऊन संपूर्ण सथितीच्या जवळ येत आहेत. तर आज बाप दादा मुलांच्या करमातीत सथितीच्या जवळीकतेला पाहत होते की, कोण - कोण किती जवळ पोहोचलेले आहेत, " ब्रह्मा बाबाचे अनुकरण" कठपर्यंत केले आहे किंवा करत आहेत? सरवाचे लक्ष्य बाबा समान आणि समिप बनण्याचे आहे परंतु परत्यक्षात करमाकानुसार बनतात. या देहात राहून विदेही महणजेच करमातीत बनण्याचे उदाहरण ब्रह्मा बाबा आहेत. करमातीत बनण्याची विशेषता काय आहे? जोपर्यंत हा देह आहे, करमनेंदरिया सोबत या करम क्षेत्रावर भूमिका निभावत आहेत, तोपर्यंत करमा विना एक सेकंद देखील राहू शकत नाहीत. करमातीत महणजे करम करतानाही करम बंधनाच्या बंधनातून मुक्त. एक आहे बंधन आणि दुसरा आहे संबंध. करमनेंदरिया द्वारे करमाच्या संबंधात येणे वेगळी गोष्ट आहे, करमाच्या बंधनात बांधले जाणे वेगळी गोष्ट आहे. करमबंधन करमाच्या हृदयाच्या फळांला वशीभूत बनवत असते. वशीभूत शब्दच सिद्ध करतो की, जो कुणाच्याही वशीभूत होतो तो भूता समान भटकणारा बनतो. ज्याप्रमाणे अशुद्ध आतमा भूत बनून जेव्हा प्रवेश करते तेव्हा मनुष्य आत्म्याचे काय हाल होतात? परवश होऊन भटकत राहतात. अशा करमाच्या वशीभूत होऊन अर्थात करमाच्या विनाशी फळाच्या इच्छेच्या वशीभूत होतात, तेव्हा करम देखील बंधनात बांधून, बुद्धी द्वारे भटकवत राहतात, यालाच महटले जाते करमबंधन, जे सवतःला व दुसऱ्याला देखील त्रास देते. करमातीत महणजे जे करमाच्या वश होत नाही परंतु मालक बनून, अधिकारी बनून करमनेंदरियाच्या संबंधात येणारे. विनाशी कामना पासून अनासक्त राहून इंदरियाच्या द्वारे करम करणारे. करमाने आत्म्याला आपल्या वश न करता आत्म्याने अधिकारी बनून करम करावे. करमनेंदरिय आपल्या आकर्षणात आकर्षित करतात अर्थात करमाच्या वशीभूत बनतात, वश होतात, बंधनात बांधले जातात. करमातीत महणजे करमापासून वेगळे. डोळ्याचे काम आहे पाहणे परंतु पहाण्याचे कार्य करवणारे कोण आहे? डोळे करम करतात आणि आतमा करम करवून घेणारी आहे. तेव्हा करवून घेणारी आतमा करमनेंदरियाच्या वशीभूत होते, तेव्हा त्यास करमबंधन महणतात, तेव्हा करम करवून घेणारे बना व करम करवून घ्या, याला करम संबंधात येणे महणतात. करमातीत आतमा संबंधात येते परंतु बंधनात बांधली जात नाही. कधी कधी महणतात ना की, बोलायचे नव्हते परंतु बोलले गेले, करायचे नव्हते परंतु केले गेले, यालाच महटले जाते करमाच्या बंधनात वशीभूत आतमा. अशी आतमा करमातीत सथितीच्या जवळ जाईल की दूर?

करमातीत अर्थात देह, देहाचे संबंध, पदार्थ, लौकिक, अलौकिक दोन्ही संबंधाने, परंतु देहामध्ये किंवा संबंधात जर अधीनता असेल तर संबंध देखील बंधन मानले जाईल. संबंध शब्द निराळा आणि प्रियतेचा अनुभव करवून देणारा आहे. आजच्या सर्व आत्म्यांचा संबंध बंधनाच्या रुपात बदलला आहे, जेथे संबंध बंधनाच्या रुपात बनतात, तेव्हा बंधन सदैव सवतःला कोणत्या ना कोणत्या रूपात त्रास देत राहतात, दुःखाच्या लहरीचा अनुभव करवेल, उदासीचा अनुभव देईल, विनाशी प्रापती असून देखील अलपकाळासाठी सुखाचा अनुभव देतील, सुखा सोबत प्रापतीच्या स्वरूपाचा अनुभव होईल, आता- आता प्रापती असूनही अपरापत्त सथितीचा अनुभव होईल, भरपूर असूनही रिकामेपणाचा अनुभव येईल, सगळे असतानाही आणखी काही पाहिजे असा अनुभव येईल आणि जेथे पाहिजे! पाहिजे! आहे तेथे कधीच समाधान राहणार नाही. मन संतुष्ट, तन देखील संतुष्ट आणि दुसरे देखील संतुष्ट, हे नेहमी होणार नाही. कोणत्या न

कोणत्या गोष्टीमुळे सवतःवर नाराज किंवा दुसऱ्यावर इच्छा नसतानाही नाराज राहतात, कारण नाराज म्हणजे राजला, रहस्याला न समजणारे. अधिकारी बनून करम देरिया कडून करम करण्याचे रहस्य जर समजले नाही तर नाराज होणारच ना ? करमातीत कधी नाराज होणार नाहीत कारण ते करम संबंध आणि करम बंधनाच्या रहस्याला जाणतात, करम करा परंतु वशीभूत होऊन नाही, अधिकारी, मालक होऊन करा. करमातीत म्हणजे आपल्या मागील करमाच्या हिशोबाच्या बंधनापासून मुक्त, खुशाल मागील करमाच्या हिशोबाच्या फलस्वरूपात शरीराचा आजार असेल, मनाचे संस्कार इतर आत्म्याच्या संस्काराच्या सोबत टकराव करत असतील परंतु करमातीत, करम भोगाच्या वशीभूत न होता मालक बनून नष्ट करायचे आहेत. करमयोगी बनून करमभोग मिटवायचे आहेत, ही करमातीत बनण्याची लक्षणे आहेत. योगाने करमभोगला हसून, सुळाचा काटा करून भस्म करणे अर्थात करमभोग समाप्त करणे होय. करम भोग व्याधीचे रूप बनता कामा नये जर व्याधीचे रूप बनले, तर ते सवतः सदैव व्याधीचेच वर्णन करत राहतील, मनानेही आणि मुखानेही वर्णन करत राहतील. दुसरी गोष्ट, व्याधीचे रूप झाल्यानं सवतः दुःखी आणि दुसऱ्या नाही दुःखी करतील, ते ओरडत राहतील आणि करमातीत वाला पुढे निघून जाईल, कुणाला थोड्याशा वेदना झाल्या की खूप रडत राहतात आणि कुणाला खूप वेदना होऊनही पुढे चालत राहतात. करमातीत स्थितीमध्ये राहणारे देहाचा मालक असल्याने करमभोग असूनही अनासक्त बनण्याचे अभ्यासू असतात. ते मध्ये-मध्ये अशरीरी स्थितीचा अनुभव आजारापासून वेगळा करतात. जसे विज्ञानाच्या साधनांद्वारे वैशुद्ध करतात, तेव्हा वेदनाही विसरल्या जातात, वेदनांचा अनुभव होत नाही, कारण औषधाची गुंगी असते, तेव्हा करमातीत अवस्था असणारे अशरीरी बनण्याच्या अभ्यासामुळे, मध्ये-मध्ये हे आत्मिक इंजेक्शन घेत असतात, त्यामुळे सुळापासून काट्याचा अनुभव येतो आणि म्हणजे, "फॉलो फादर" (ब्रह्मा बाबांचे अनुकरण) असल्याकारणाने विशेष आज्ञाकारी बनण्याचे प्रत्यक्ष फळ, त्यापासून विशेष मनापासून आशीर्वाद मिळतात. एक - आपला अशरीरी बनण्याचा अभ्यास, दुसरा - आज्ञाकारी बनण्याचे प्रत्यक्ष फळ म्हणजे बाबांचा आशीर्वाद, तो आजार म्हणजे करमभोगाला सुळा पासून काटा बनवणे. करमातीत श्रेष्ठ आत्मा करमभोगला करमयोगाच्या स्थितीमध्ये परिवर्तन करत असते. तर असा अनुभव आहे का किंवा खूप मोठी गोष्ट समजता ? सहज आहे की अवघड ? छोट्या गोष्टीला मोठी बनवणे किंवा मोठ्या गोष्टीला छोटी बनवणे, हे आपल्या स्थितीवर अवलंबून आहे. व्यथित होणे किंवा आपल्या अधिकारपणाच्या नशेत राहणे, हे आपल्या वरती आहे, काय झाले ! जे झाले ते चांगले ! हे आपल्यावर आहे, हा निश्चय वाईटला चांगल्या मध्ये बदलू शकतो, कारण हिशोब नष्ट केल्यामुळे किंवा वेळेनुसार प्रत्यक्ष परीक्षा नाटका नुसार झाल्यामुळे काही गोष्टी चांगल्या रूपात समोर येतील, आणि अनेक वेळा चांगले असूनही बाहेरचे रूप नुकसान कारक असेल किंवा ज्याला तुम्ही म्हणतात की, हे या रूपापेक्षा चांगले नाही त्या गोष्टी येतात, आतापर्यंत अशा अनेक रूपात गोष्टी आलेल्या आहेत आणि येत राहतील, परंतु नुकसानीच्या पडद्यामागे फायदा लपलेला होता, बाहेरून नुकसानीचा पडदा दिसतो, जर थोडावेळ धैर्य सहनशील स्थितीत राहून अंतरमुख होऊन पाहिल्यास बाहेरच्या पडद्यामागे जे लपले आहे तेच तुम्हाला पाहायला मिळेल. वरचे पाहूनही पाहणार नाहीत कारण होली हंस आहात ना ! जेव्हा तो हंस दगड आणि रतनांना वेगळे करू शकतो तर पवित्र हंस ही आपल्या लपलेल्या फायद्याला घेऊ शकेल, नुकसानीत लपलेल्या फायद्याला शोधून काढेल. समजले ! लवकर घाबरतात ना ? त्याने काय होते ? जो चांगला विचार आला होता, घाबरल्यामुळे निघून जातो, तेव्हा घाबरून नका. करमाला पाहून करम बंधनामध्ये फसून नका. काय झाले, कस झाले, असे व्हावयास नको होते, माझ्याकडूनच का असे होते, माझे भाग्यच असे आहे. अशा दोर्या बांधत राहतात.

हे संकल्प दोर बनतात, म्हणून करमाच्या बंधनात येतात, व्यर्थ संकल्पच करम बंधनाच्या सूक्ष्म दोर्या आहेत, करमातीत आत्मा म्हणेल, जे होत आहे ते चांगले ! मी पण चांगला ! बाबा पण चांगले ! ड्रामा पण चांगला ! हे संकल्प बंधनाला कापणार्या कातरीचे काम करेल, बंधन कापल्यावर करमातीत बनेल. कल्याणकारी बाबांचे मुल असल्याने संगम युगातील प्रत्येक

सेकंद कल्याणकारी आहे , परंतु एक सेकंदाचा तुमचा धंदा कल्याणकारी असेल, सेवाही कल्याणकारी असेल, ब्रह्मणाचा व्यवसाय विश्व परिवर्तन- विश्व कल्याणी आहे . अशा निश्चय बुद्धी आत्म्याला परंतु एक क्षण निश्चितच कल्याणकारी आहे . समजलं !

आता तर करमातीत शब्दाची परिभाषा मोठी आहे , जशी करमाची गती गहन आहे करमातीत सृष्टीची परिभाषा देखील मोठी महान आहे , आणि करमातीत बनणं गरजेचं आहे . करमातीत बनल्याशिवाय बरोबर जाणार नाहीत . कोण बरोबर जाणार? जे समान बनतील .ब्रह्मा बाबांना पाहिलं त ? करमातीत सृष्टीला कसे पराप्त केले . करमातीत बनणं म्हणजे सोबत जाण्यासाठी पात्र बनणं . आज एवढेच सांगणार आहे . एवढे तपासा ! मग आणखी सांगितलं जाईल ! अचछा !

सर्व अधिकारी सृष्टीमध्ये स्थिर राहणारे , करमबंधनाला करमाच्या संबंधात परिवर्तन करणारे , करमभोगाला करमयोगाच्या सृष्टीमध्ये , सुळाला काटा बनवणारे , परंतु एक सेकंदाचं कल्याण करणारे , सदैव ब्रह्मा बाबा समान करमातीत सृष्टीला जवळ अनुभव करणारे , अशा विशेष आत्म्यांना बाप दादांची गोड आठवण आणि नमस्कार .

अव्यक्त बापदादा ची पारटीसोबत मुलाखत

१) सदैव सवतःला समर्थ पित्याचं समर्थ मुलं अनुभव करता का ? कधी समर्थ , कधी कमजोर , असे तर नाही ना ? समर्थ अर्थात सदैव विजयी , समर्थाचा कधी पराभव होऊ शकत नाही , स्वपनात देखील हार होणार नाही . स्वप्न , सकल्प आणि करम सर्वांमध्ये सदैव विजयी , यालाच समर्थ म्हणतात , असे समर्थ आहात ? कारण जे आता विजयी बनतात तेच खूप काळापासून विजयी मालेचं गायन-पूजन योग्य बनतात . जर विजयी नसाल , समर्थ नसाल तर गायन-पूजन योग्य बनणार नाहीत . जे सदैव आणि खूप काळाचं विजयी आहेत , तेच खूप काळासाठी विजय माळं मध्ये येतात , आणि जे कधी कधी विजयी बनतात ते कधी - कधी म्हणजेच , सोळा हजाराच्या माळेत येतात , तेव्हा खूप काळासाठीचा हा हिशोब आहे . १६ हजाराची माळा सर्वच मंदिरात असतेच असे नाही .

२) सर्व सवतःला या विशाल नाटकातील मुख्य अभिनेता आत्मा अनुभव करता का ? तुम्हा सर्वांची अभिनेत्याची भूमिका आहे . अभिनेते का बनले आहेत ? कारण जो उंच ते उंच बाप शून्य आहे , त्याच्यासोबत भूमिका करत आहात , तर तुम्ही देखील शून्य अर्थात बिंदू आहात . परंतु तुम्ही शरीरधारी बनतात आणि बाप सदैव बिंदू तेव्हा शून्या सोबत भूमिका करणारे मुख्य अभिनेता आहात , ही समृद्धी सदैव राहिल्यास योग्य भूमिका निभावतात , सवतः सावधान राहाल . जसे मर्यादित नाटकामध्ये अभिनेत्याची भूमिका करताना किती सावधान राहतात . सर्वात मोठी भूमिका तुमची आहे , सदैव या नशेत आणि आनंदात राहा . वा ! माझी अभिनेत्याची भूमिका ! ज्याला विश्वातील सारे आत्मं वारंवार पाहतात . हे जे दवापार युगापासून किरतून करत आले आहेत , हे तुमच्या यावेळच्या अभिनेत्याच्या भूमिकेची आठवण आहे . किती छान आठवण बनली आहे . तुम्ही सवतः अभिनेता बनले आहात , तेव्हा तुमच्या मागे अजूनही तुमचं गायन चालू आहे , शेवटच्या जनमात देखील तुम्ही गायन ऐकत आहात , गोपी वल्लभाचं देखील गायन आहे , तर गुराख्याचं गोप गोपीकाचं देखील गायन आहे , पित्याचं शिवाच्या रूपात गायन आहे , तर मुलाचं शक्तीच्या रूपात गायन आहे , तेव्हा सदैव अभिनेत्याची भूमिका निभावणारे श्रेष्ठ आत्मं आहात , या आठवणीत , आनंदात पुढे जात राहा .

कुमारा सोबत :-

सहज योगी कुमार आहात ना ? निरंतरयोगी कुमार , करमयोगी कुमार , कारण कुमार जेवढे सवतःला पुढे घेऊन जाऊ इच्छितात , तितके जाऊ शकतात . का ? निरबंधन आहेत ! कोणतंही ओझं नाही ! आणि जबाबदारीही नाही म्हणून हलकं आहेत , हलकं असल्यामुळे जेवढे वर जाऊ इच्छितात

तेवढे जाऊ शकतात. निरंतरयोगी, सहज योगी! ही उंच स्थिती आहे . अशा उंच स्थिती असणाऱ्यांना विजयी कुमार म्हणतात. विजयी आहात ? की कधी पराभव - कधी विजय हा खेळ तर खेळत नाही ना ? तर कधी पराभव कधी विजय हे संस्कार असतील तर एकरस स्थितीचा अनुभव होणार नाही. एकाच्या लगन मध्ये मगन राहण्याचा अनुभव होणार नाही.

2. सदैव प्रत्येक कर्मात कमाल करणारे कुमार आहात ना? कोणतेही कर्म साधारण नसावे, कमाल असावे. ज्याप्रमाणे पित्याची महिमा करतात, बाबांची कमाल गातात . असे कुमार, अर्थात प्रत्येक कर्मात कमाल दाखविणारे, कधी कसे, कधी कसे, असे नाही. असे नाही, जेथे कोणी ओढेल तेथे ओढले जाळ. पडणारे नाही. कधी कुठे पडाल, कधी कोठे, असे नाही ! कमाल करणारे बना! अविनाशी आणि अविनाशी बनविणारे आहेत, असे आव्हान करणारे बना. अशी कमाल करून दाखवा, ज्यामुळे प्रत्येक कुमार चालता- फिरता फिरसता दिसेल दुरूनच फिरसता झलक अनुभवासा मिळेल. वाणीने सेवेचे अनेक कार्यक्रम केले, ते तर करणारच, परंतु आज-काल प्रत्येक पुरावा हवा, प्रत्येक प्रमाण! सर्वश्रेष्ठ प्रमाण ! प्रत्येक प्रमाण इतके हवे की सहज सेवा होऊन जाईल. परिश्रमाची सेवा करा, ज्याने मेहनत कमी फळ जास्त मिळेल. फक्त वाणीने सेवा करूनका, परंतु मन, वाणी आणि कर्म तीनही मारगांनी सेवा करा, यालाच म्हणतात कमाल ! अचछा!

समारोपाच्या वेळी:-

चारही बाजूचे तीव्र पुरुषार्थी, सदैव सेवाधारी, सदैव डबल लाईट बनून इतरांनाही डबल लाईट बनविणारे, सफलतेला अधिकाराने प्राप्त करणारे, सदैव पित्यासमान पढे जाणारे आणि इतरांनाही पढे घेऊन जाणारे, असे सदैव उत्साहत राहणारे, श्रेष्ठ आत्म्यांना, सन्नेही मुलांना, बाप दादांचा खूप खूप सिक व प्रेमाने गोड आठवण आणि शुभ प्रभात.

वरदान:- पावलागणिक सावधानी ठेवून पदमाची कमाई जमा करणारे पदमपती भव. पित्ता मुलांना खूप उंच स्थितीवर राहण्याची सावधानी देत आहेत, म्हणून आता थोडी देखील चूक करण्याची वेळ नाही, आता तर प्रत्येक पावलागणिक सावधानी ठेवून कदमा मध्ये पदमाची कमाई करत पदमपती बना. जसे नाव आहे पदमापदम भाग्यशाली, तसे कर्म देखील असावे. एक पाऊल देखील पदमाची कमाई न करता पडू नये. तेव्हा खूप विचारविनिमय करून श्रीमतानुसार पाऊल उचला. श्रीमतात मनमत एकत्र करूनका.

सुविचार:- मनाला आदेशानुसार चालवा तर मनमनाभव ची स्थिती स्वतःच राहील.

|| ओम शांती ||

ओम शांती